

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil gerne takke for den sidste betragtning. Jeg synes, det er godt, vi er enige om, at der er et problem, og at dette problem skal løses. Jeg er også bange for, at vi ikke bliver helt enige om, hvordan det skal løses, men det er en anden sag. Må jeg opfatte ministerens bemærkninger sådan, at regeringen er indstillet på at forhindre, at almindelige mennesker i denne situation bringes i armod, fordi de får en boligudgift, som de ikke kan betale, og forhindre, at de tvinges ind på det såkaldt sorte marked?

Jeg har ikke sagt, at der kun er én løsning, og at det skulle være et tinglysningsloft. Det kunne man gøre midlertidigt. Den løsning, jeg bedst kunne forestille mig — og her er ministeren og jeg sikkert drøende uenige — var, at man simpelt hen forbød enhver form for privat eje af jord og sikrede, at jorden blev lejet og brugt, så alle kunne få adgang til den, og sådan at den blev spekulationsfri. Jeg synes, at det er det afgørende, fordi spekuleringen hæver priserne på boligerne, og det er også spekulatationen, der sammen med inflationen er med til at undergrave hele den økonomiske udvikling. Det betyder, at alle, der ikke har fast ejendom — og det er de fleste — uafbrudt rystes af disse økonomiske kriser.

Jeg ved ikke, om ministeren har tanker om at tale med Nationalbanken om midlertidige støtteopkøb — det er ikke et forslag, det er et spørgsmål — indtil man har en klaring på hele denne side af sagen. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi bliver enige om, at dette spørgsmål må finde sin løsning i det store befolkningsflertals interesse.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Regeringen har ingen planer om at opfordre Nationalbanken til at foretage støtteopkøb af obligationer. Noget sådant ville betyde, at kreditudvidelsen her i landet ville antage et omfang, som ville gøre det yderligere vanskeligt i nogen måde at styre den inflatoriske udvikling, vi er inde i.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om styrelsen af kommunernes sko-

levæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v. [af Ritt Bjerregaard m. fl.].

(Lovforslaget nr. 99) findes i tillæg A. sp. 1735, fremsættelsen i tidenden sp. 2282).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Det forslag til ændring af skolestyrelsesloven af 9. februar 1970, som er fremsat af medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, er, sådan som det også fremgår af fremsættelsestalen, identisk med et forslag, som blev udarbejdet i den forrige regerings tid. Det er begrundelsen for, at forslaget nu er fremsat af forslagsstillerne, men da der jo nu er tale om et privat lovforslag og ikke tale om et lovforslag fremsat af et regeringsparti, synes jeg nok, hvis jeg må have lov at sige det, at socialdemokratiet skulle have gjort sig den umage i bemærkningerne at slette de steder, hvor der står, at undervisningsministeriet går ind for de og de ting. Selvfølgelig kan det være svært at gå over fra at være et regeringsparti til at være et ikke-regeringsparti, men man kan nu ikke i et privat lovforslag tage undervisningsministeriet til indtægt for forskellige synspunkter. Jeg forstår imidlertid, at det har hastet meget stærkt med at få lovforslaget frem, så det skal vi nok få ændret. Jeg mener nemlig også, det haster meget, og derfor vil jeg sådan set beklage, at vi først har fået lovforslaget på nuværende tidspunkt. Vi havde jo en første behandling i foråret 1973 af et lovforslag fremsat af de konservative, og allerede dengang fik vi at vide, som vi også tidligere har fået at vide, at socialdemokratiet ville fremsætte et lovforslag inden sommerferien 1973 og genfremsætte det i oktober 1973. Venstres indstilling var på det tidspunkt, at det var en fornuftig fremgangsmåde, for så havde vi tre måneder til at gennearbejde lovforslaget i, så det kunne være færdigt ved udgangen af året 1973. Det skete desværre ikke, og det vil jeg meget stærkt beklage, fordi jeg synes, det var tiltrængt at få en revision, så loven kunne gælde fra 1. april i år.

Vi sagde i tiltrædelseserklæringen her i folketinget den 8. januar i år, at regeringen